

ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ ГАЛУЗІ АПК У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

студентка гр. Е-91 Старостенко Т. С.

Входження економіки України до світового економічного простору, участь вітчизняних виробників у конкурентній боротьбі на міжнародному ринку надає нового змісту процесу інтеграції між ланками національної економіки. Розрив виробничо-господарських зв'язків, які існували в агропромисловому виробництві до реформування аграрного сектора економіки, виступає однією з причин кризових явищ в агропромисловому комплексі України.

Створення нових організаційно-правових форм агропромислового виробництва на основі міжгосподарської та міжгалузевої інтеграції дозволяє суттєво підвищити економічну ефективність як окремого підприємства, так і галузей економіки, які пов'язані з аграрною сферою.

Дослідженням даної проблеми займалися такі вітчизняні вчені як В. Галушка, Й. Завадський, А. Кредісов, Г. Лук'яненко, О. Онищенко, Б. Пасхавера, П. Саблук, В. Трегобчук, О. Шпичак, В. Юрчишин та ін.

Метою роботи є дослідження теоретичних аспектів розвитку інтеграційних процесів в АПК та визначення проблем розвитку агропромислової інтеграції.

В економічному словнику агропромислового комплексу записано, що агропромислова інтеграція є процесом зближення і поєднання галузей сільського господарства і промисловості, що веде до органічного синтезу цих важливих сфер суспільного виробництва і праці, їх гармонійної соціально-економічної єдності [1, с. 12].

Доцільність аграрно-промислової інтеграції обумовлена цілим рядом чинників, серед яких: усунення розбалансованості між сільським господарством і промисловістю, що досягається завдяки поєднанню виробництва, зберігання і переробки сільгоспсировини та реалізації готової продукції; зниження розміру податку на додану вартість; зменшення втрат продукції при її проходженні по технологічному ланцюгу, що досягається завдяки зменшенню часу перебування товару на проміжних етапах; підвищення ступеня переробки аграрної продукції та її якості; поглиблення спеціалізації господарств; зменшення ризику і невизначеності в умовах конкурентної боротьби [2].

Для України вважалось б помилкою недооцінювати значення спільної аграрної політики ЄС. Сфера та механізми її діяльності зачіпають досить важливі проблеми, такі як стимулювання, модернізація виробництва, формування та розширення нових ринків, інтеграція в систему світового сільського господарства. Проте не варто переоцінювати переваги спільної аграрної політики з огляду на такі причини: політика, подібна до єдиної аграрної політики ЄС, стала б для України недопустимо дорогою з огляду на проблеми формування бюджету; відкриття аграрного ринку України призведе до втрати вітчизняними виробниками своїх позицій на користь поставок з ЄС; перетворення структури аграрного сектора є адміністративно складним процесом; важливими проблемами, які необхідно вирішувати в процесі реалізації Україною інтеграційної стратегії, виступають адаптованість сільських жителів до нових умов, а також підвищення рівня їх освіти та соціального захисту; перешкодою для інтеграції аграрної політики України в загальноєвропейську є також те, що в Україні роль сільського господарства у створенні ВВП є значно більшою, ніж у країнах ЄС.

Враховуючи проблеми, які постали перед Україною, щодо агропромислової інтеграції у світове господарство, слід вирішити, на нашу думку, наступні завдання:

- ✓ схвалити основні положення науково-методологічного та організаційно-економічного забезпечення інтеграційних процесів в АПК;
- ✓ забезпечити формування агропромислових структур відповідно до ринкових умов із врахуванням традицій та досвіду вітчизняної господарської системи та закордонних напрацювань;
- ✓ сприяти формуванню в Україні такого середовища, яке вимагає від держави спрямовувати аграрну політику на концентрацію виробництва, кооперацію і інтеграцію в системі «виробник – переробник – торгівля»;
- ✓ створити єдиний економіко-правовий простір, що передбачає опрацювання узгодженої системи господарського законодавства та вдосконалення організаційно-економічних відносин між підприємствами різних галузей;
- ✓ формування нових, більш адаптованих до вітчизняних реалій інтеграційних структур.

Використання протекціоністських інструментів аграрної політики може принести деякі позитивні результати в короткостроковому періоді, але в майбутньому, як правило, такі заходи можуть знизити продуктивність та послабити конкурентоспроможність. Тому потрібно надати пріоритет більш активному співробітництву України із СОТ, що полегшить інтеграцію до світової економіки, стимулюватиме лібералізацію торгівлі та в кінцевому підсумку посилить конкурентну позицію українського сільського господарства.

1. Экономический словарь агропромышленного комплекса // А.В. Крисальный–К.: Урожай, 1986. – 336 с.

2. Гоголя О.П. Інтеграційні процеси в сільськогосподарських підприємствах / О.П. Гоголя // Проблеми ефективного функціонування АПК в умовах нових форм власності та господарювання. – К.: ІАЕ. Т. 2. – 2001. – С.267–271.